Parlament Europejski
2024-2029

TEKSTY PRZYJĘTE

P10_TA(2026)0222

Sprawozdanie Komisji dotyczące Gruzji – 2025 r.

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 17 czerwca 2026 r. w sprawie sprawozdania Komisji dotyczącego Gruzji – 2025 r. (2025/2257(INI))

Parlament Europejski,

– uwzględniając komunikat Komisji z 4 listopada 2025 r. w sprawie polityki rozszerzenia UE (COM(2025)0690), któremu towarzyszy dokument roboczy służb Komisji „Sprawozdanie dotyczące Gruzji – 2025 r.” (SWD(2025)0757),

– uwzględniając Układ o stowarzyszeniu między Unią Europejską i Europejską Wspólnotą Energii Atomowej oraz ich państwami członkowskimi, z jednej strony, a Gruzją, z drugiej strony[1],

– uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2025/2441 z dnia 26 listopada 2025 r. w sprawie zmiany rozporządzenia (UE) 2018/1806 poprzez modyfikację mechanizmu zawieszającego[2],

– uwzględniając art. 78 konstytucji Gruzji, który wymaga podjęcia wszelkich możliwych środków, aby zapewnić pełną integrację Gruzji z UE i NATO,

– uwzględniając wydaną w trybie pilnym opinię Biura Instytucji Demokratycznych i Praw Człowieka (ODIHR) Organizacji Bezpieczeństwa i Współpracy w Europie (OBWE) w sprawie zmian kodeksu wykroczeń administracyjnych i kodeksu karnego Gruzji, przyjętą 12 listopada 2025 r.,

– uwzględniając europejską konwencję praw człowieka, której Gruzja jest stroną,

---

1 Dz.U. L 261 z 30.8.2014, s. 4, ELI: http://data.europa.eu/eli/agree_internation/2014/494/oj.

2 Dz.U. L, 2025/2441, 10.12.2025, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2025/2441/oj.

– uwzględniając wcześniejsze sprawozdania Komisji na temat rozszerzenia dotyczące Gruzji,

– uwzględniając raport pt. „Freedom in the World 2025” [Wolność na świecie – 2025 r.], opublikowany przez *Freedom House*,

– uwzględniając indeks praworządności *World Justice Project* z 2025 r.,

– uwzględniając wskaźnik postrzegania korupcji za 2025 r. opublikowany przez *Transparency International*,

– uwzględniając sprawozdanie misji wyjaśniającej OBWE ds. Gruzji (2026 r.) sporządzone zgodnie z ust. 12 dokumentu mechanizmu moskiewskiego pt. „Developments in Georgia in Respect of Human Rights and Fundamental Freedoms since Spring 2024” [Rozwój sytuacji w Gruzji w zakresie praw człowieka i podstawowych wolności od wiosny 2024 r.],

– uwzględniając konkluzje prezydencji Rady z dnia 16 grudnia 2025 r. w sprawie rozszerzenia,

– uwzględniając opinię w sprawie ustawy o rejestracji zagranicznych agentów oraz zmiany do ustawy o dotacjach i innych ustaw dotyczących „wpływów zagranicznych”, przyjętą przez Komisję Wenecką w dniach 9–10 października 2025 r.,

– uwzględniając swoje poprzednie rezolucje w sprawie Gruzji,

– uwzględniając swoją rezolucję z dnia 11 marca 2026 r. w sprawie strategii rozszerzenia UE[3],

– uwzględniając art. 55 Regulaminu,

– uwzględniając sprawozdanie Komisji Spraw Zagranicznych (A10-0140/2026),

A. mając na uwadze, że Gruzja wystąpiła o członkostwo w UE 3 marca 2022 r.; mając na uwadze, że Rada Europejska na posiedzeniu zorganizowanym w dniach 14 i 15 grudnia 2023 r. przyznała Gruzji status kraju kandydującego przy założeniu, że podejmie ona odpowiednie kroki określone w zaleceniu Komisji z dnia 8 listopada 2023 r.; mając na uwadze, że proces akcesyjny Gruzji jest w praktyce zawieszony od 2024 r.;

B. mając na uwadze, że Komisja uważa Gruzję za kraj kandydujący wyłącznie w teorii, zgodnie z konkluzjami Rady Europejskiej z 19 grudnia 2024 r., w których stwierdzono, że działania władz Gruzji doprowadziły de facto do wstrzymania procesu przedakcesyjnego,

---

3 Teksty przyjęte, P10_TA(2026)0077.

oraz w świetle utrzymującego się od tego czasu poważnego regresu Gruzji w kwestiach podstawowych;

C. mając na uwadze, że komisarz Marta Kos słusznie opisała sprawozdanie Komisji za 2025 r. dotyczące Gruzji jako „najgorsze sprawozdanie, jakie kiedykolwiek przygotowano dla kraju kandydującego”;

D. mając na uwadze, że sytuacja w Gruzji nadal dramatycznie się pogarsza, a działania partii Gruzińskie Marzenie powodują dalszy regres w zakresie demokracji, praw człowieka i praworządności; mając na uwadze, że metody represji, kampanie dezinformacyjne i prześladowania polityczne stanowią odzwierciedlenie rosyjskich taktyk hybrydowych;

E. mając na uwadze, że 29 stycznia 2026 r. 24 państwa uczestniczące w OBWE uruchomiły mechanizm moskiewski, który umożliwił niezależnej misji ekspertów zbadanie zarzutów dotyczących naruszeń praw człowieka, w szczególności rozwoju wydarzeń od wiosny 2024 r.; mając na uwadze, że w ekspertyzie w ramach mechanizmu moskiewskiego OBWE opublikowanej 12 marca 2026 r. podkreślono poważne obawy dotyczące uczciwości procesów wyborczych, w tym zarzuty dotyczące nieprawidłowości i wywierania presji na opozycję polityczną, a także stosowania środków prawnych przeciwko liderom opozycji i opozycyjnym partiom politycznym; mając na uwadze, że wezwano w niej do uchylenia restrykcyjnego ustawodawstwa, w tym ustawy o przejrzystości wpływów zagranicznych i poprawek wpływających na wolność mediów; mając na uwadze, że udokumentowano w niej przypadki nieproporcjonalnego użycia siły przeciw demonstrantom oraz że niektóre z nich osiągnęły „próg tortur”; mając na uwadze, że wyrażono w niej obawy dotyczące naruszeń zakazu tortur i złego traktowania; mając na uwadze, że wezwano w niej ponadto do natychmiastowego uwolnienia osób zatrzymanych z przyczyn politycznych, w tym członków opozycji i dziennikarzy, oraz podkreślono potrzebę, aby Gruzja w pełni współpracowała z organami międzynarodowymi, w tym z Komisją Wenecką i odpowiednimi mechanizmami międzynarodowymi;

F. mając na uwadze, że rząd wywodzący się z partii Gruzińskie Marzenie systematycznie osłabiał mechanizmy kontroli i równowagi poprzez podważanie niezawisłości sędziów, służb prokuratorskich i trybunału konstytucyjnego, czyniąc Gruzję strukturalnie niezdolną do spełnienia, w obecnych warunkach, kryteriów członkostwa w UE;

G. mając na uwadze, że protesty przeciwko działaniom partii Gruzińskie Marzenie trwają od 28 listopada 2024 r. i świadczą o trwałej woli demokratycznej narodu gruzińskiego, pomimo tego, że wobec ich uczestników stosuje się systematyczną i nieproporcjonalną przemoc, pozbawia się ich wolności, a za udział w protestach są wprowadzane coraz bardziej drakońskie kary; mając na uwadze, że ogłoszenie

przez rząd decyzji o zawieszeniu przygotowań do negocjacji akcesyjnych do 2028 r. wywołało protesty na dużą skalę;

H. mając na uwadze, że w dokumencie *British Broadcasting Corporation* (BBC) pt. „When Water Burns” [Kiedy woda parzy], wyemitowanym 1 grudnia 2025 r., przedstawiono dowody sugerujące, że w listopadzie i grudniu 2024 r. przeciwko protestującym w Gruzji użyto wody zmieszanej z toksyczną substancją chemiczną; mając na uwadze, że stosowanie toksycznych substancji chemicznych może powodować długoterminowe problemy zdrowotne;

I. mając na uwadze, że Biuro Instytucji Demokratycznych i Praw Człowieka OBWE nie mogło obserwować wyborów lokalnych, które odbyły się 4 października 2025 r., ze względu na późne zaproszenie ze strony władz gruzińskich;

J. mając na uwadze, że nowo przyjęte zmiany legislacyjne wprowadzają dodatkowe ograniczenia w zakresie finansowania z zagranicy i sprawiają, że tzw. „lobbing zewnętrzny” jest uznawany za przestępstwo; mając na uwadze, że w ustawodawstwie znacznie rozszerzono definicję „dotacji”, obejmując nią pomoc techniczną lub nieodpłatną oraz transfery między organizacjami zagranicznymi a ich lokalnymi oddziałami, zwiększono zakres podmiotów uznawanych za odbiorców dotacji, uwzględniając w nim również organizacje z siedzibą za granicą zajmujące się kwestiami związanymi z Gruzją, oraz wprowadzono sankcje karne za naruszenia związane z dotacjami; mając na uwadze, że w przepisach wprowadzono też kary pozbawienia wolności do sześciu lat za „lobbing zewnętrzny”, ośmioletnie zakazy członkostwa w partiach politycznych dla osób, które pracowały w organizacjach finansowanych z zagranicy, oraz dodatkowe sankcje dla przedsiębiorstw angażujących się w działalność polityczną niezwiązaną z ich podstawową działalnością; mając na uwadze, że w przepisach wprowadzono również klauzulę dotyczącą „ekstremizmu”, która pozwala na nakładanie kar pozbawienia wolności do trzech lat za „systematyczne działania” mające na celu „wywołanie wrażenia” o braku legitymacji rządu;

K. mając na uwadze, że przyjęte zmiany kodeksu karnego przewidują kary pozbawienia wolności dla osób, które nie uznają legalności rządu partii Gruzińskie Marzenie, co budzi poważne obawy dotyczące wolności wypowiedzi, pluralizmu politycznego i standardów demokratycznych;

L. mając na uwadze, że w odpowiedzi na regres demokratyczny w Gruzji pod rządami reżimu Gruzińskiego Marzenia oraz reorientację geopolityczną kraju, Stany Zjednoczone zawiesiły partnerstwo strategiczne z Gruzją i nałożyły sankcje, które pozostają w mocy; mając na uwadze, że Kongres Stanów Zjednoczonych przedstawił projekt ustawy pt. „Mobilizowanie i wzmacnianie możliwości Gruzji w zakresie budowania odpowiedzialności, odporności i niezależności”

(ustawa MEGOBARI), który ma na celu zwiększenie kontroli nad działaniami rządu Gruzji oraz jego powiązaniami z Rosją i innymi reżimami autorytarnymi, w tym z Chinami;

M. mając na uwadze, że w grudniu 2024 r. Stany Zjednoczone objęły Bidzinę Iwaniszwilego sankcjami za to, że zagraża on demokratycznej i euroatlantyckiej przyszłości Gruzji, z korzyścią dla Federacji Rosyjskiej; mając na uwadze, że Stany Zjednoczone stwierdziły, że działania Iwaniszwilego i partii Gruzińskie Marzenie doprowadziły do osłabienia instytucji demokratycznych, umożliwiły naruszenia praw człowieka i ograniczyły korzystanie z podstawowych wolności w Gruzji; mając na uwadze, że działania te jeszcze bardziej oddaliły euroatlantycką przyszłość Gruzji, czyniąc ten kraj coraz bardziej podatnym na wpływy Rosji, która nadal okupuje ponad 20 % jego terytorium;

N. mając na uwadze, że 2 marca 2026 r. dziewięć partii opozycyjnych w Gruzji ogłosiło utworzenie sojuszu w odpowiedzi na trwający regres demokracji i autorytarne umacnianie władzy przez Gruzińskie Marzenie, co świadczy o konsolidacji proeuropejskich sił demokratycznych oraz rosnącym społecznym zapotrzebowaniu na obronę europejskiej drogi Gruzji;

O. mając na uwadze, że ośmiu liderów i polityków opozycji, a mianowicie Nikę Gwaramię, Zuraba Dżaparidzego, Badriego Dżaparidzego, Mamukę Chazaradzego, Nikę Melię, Iraklego Okruaszwilego, Giwiego Targamadzego i Giorgiego Waszadzego, skazano na siedem do ośmiu miesięcy więzienia i zakazano im pełnienia funkcji publicznych przez dwa lata za odmowę stawienia się przed tymczasową komisją śledczą de facto parlamentu Gruzji;

P. mając na uwadze, że władze wywodzące się z Gruzińskiego Marzenia stworzyły system politycznie motywowanych represji, co doprowadziło do osadzenia licznych więźniów politycznych, w tym polityków opozycji, aktywistów, dziennikarzy i uczestników demonstracji pokojowych, którzy zostali pozbawieni wolności wyłącznie za odmowę podporządkowania się władzy partii rządzącej lub za korzystanie z praw podstawowych; mając na uwadze, że takie zatrzymania stanowią świadomą strategię zastraszania, mającą na celu uciszenie głosów sprzeciwu, zniszczenie pluralizmu politycznego oraz umocnienie rządów autorytarnych; mając na uwadze, że dalsze przetrzymywanie tych osób stanowi poważne naruszenie porządku konstytucyjnego Gruzji, jej międzynarodowych zobowiązań w zakresie praw człowieka oraz podstawowych wartości warunkujących jej status kraju kandydującego do UE; mając na uwadze, że wielu studentów, przedstawicieli społeczeństwa obywatelskiego i artystów zostało zatrzymanych lub ukaranych grzywną za udział w protestach;

Q. mając na uwadze, że prześladowanie przedstawicieli opozycji, w tym systematyczne działania wymierzone w Giorgiego Gacharię, lidera

partii Dla Gruzji, który padł ofiarą dwóch fizycznych napaści i którego oskarżono o motywowane politycznie przestępstwa karne, co doprowadziło do jego obecnego pobytu na wygnaniu, nadal stanowi poważny powód do niepokoju;

R. mając na uwadze, że były prezydent Micheil Saakaszwili jest pozbawiony wolności od ponad czterech lat i pozostaje de facto więźniem politycznym oligarchy Bidziny Iwaniszwilego, który sprawuje kontrolę nad państwem i wywiera bezprawny wpływ na jego instytucje;

S. mając na uwadze, że od stycznia 2026 r. gruzińskie społeczeństwo obywatelskie zidentyfikowało 48 więźniów politycznych, którzy zostali niesprawiedliwie uwięzieni z powodu udziału w protestach i wspierania ich, oraz 68 innych osób, które pozostają w areszcie tymczasowym na podstawie zarzutów motywowanych politycznie;

T. mając na uwadze, że protestujące kobiety w Gruzji regularnie zgłaszają, że spotykają się z poniżającym traktowaniem ze strony policji, w tym z seksistowskimi zniewagami słownymi, rutynowymi rewizjami osobistymi, groźbami gwałtu i innymi groźbami przemocy fizycznej podczas protestów, w areszcie i podczas przeszukań domów; mając na uwadze, że trend ten jest częścią szerszego wzorca nadużyć i bezkarności w gruzińskich organach ścigania;

U. mając na uwadze, że w 2025 r. Mzia Amaglobeli, uwięziona gruzińska dziennikarka i dyrektorka mediów internetowych *Batumelebi* i *Netgazeti*, otrzymała Nagrodę im. Sacharowa za wolność myśli przyznawaną przez Parlament Europejski, wspólnie z Andrzejem Poczobutem z Białorusi; mając na uwadze, że Sąd Najwyższy Gruzji odrzucił odwołanie Mzii Amaglobeli, co sprawiło, że może ona dochodzić sprawiedliwości na drodze prawnej jedynie w Europejskim Trybunale Praw Człowieka w Strasburgu;

V. mając na uwadze, że sytuacja w zakresie wolności mediów i wolności wypowiedzi dramatycznie się pogorszyła; mając na uwadze, że Platforma ds. Bezpieczeństwa Dziennikarzy Rady Europy odnotowała w 2025 r. 32 alerty dotyczące Gruzji, co stanowi wzrost o 78 % w porównaniu z 2024 r.;

W. mając na uwadze, że rosnąca presja na system edukacji oraz próby podważenia autonomii uniwersytetów w wyniku inicjatywy „jedno miasto, jeden wydział” partii Gruzińskie Marzenie grożą osłabieniem jednego z podstawowych filarów instytucjonalnych wspierających debatę demokratyczną, zaangażowanie obywatelskie oraz proces integracji Gruzji z Unią Europejską oraz ograniczeniem dostępu do edukacji; mając na uwadze, że ataki na społeczeństwo obywatelskie, niezależne media i środowisko akademickie wskazują na szerszy trend wywierania presji na wolność wypowiedzi i wolność akademicką w Gruzji;

X. mając na uwadze, że wydobycie manganu w Gruzji do celów wywozu do UE spowodowało osunięcia ziemi oraz doprowadziło do zanieczyszczenia okolicznych obszarów i naruszeń praw pracowniczych w regionie górniczym Cziatura; mając na uwadze, że organizacje ekologiczne twierdzą, iż odpady są odprowadzane bezpośrednio do rzeki Kwirila; mając na uwadze, że osoby protestujące przeciwko wydobyciu manganu zgłaszały przypadki inwigilacji, zastraszania i zatrzymania przez władze gruzińskie; mając na uwadze, że w dyrektywie w sprawie należytej staranności przedsiębiorstw w zakresie zrównoważonego rozwoju[4] zobowiązano europejskie przedsiębiorstwa do zapewnienia poszanowania praw człowieka, dobrych warunków pracy oraz dbałości o środowisko naturalne w łańcuchach dostaw;

Y. mając na uwadze, że część terytorium Gruzji uznawanego na arenie międzynarodowej pozostaje pod okupacją; mając na uwadze, że w 2008 r. Rosja uznała Abchazję i Cchinwali/Osetię Południową za niepodległe państwa i że tysiące rosyjskich żołnierzy wciąż przebywają na ich terytorium, co stanowi naruszenie prawa międzynarodowego; mając na uwadze, że Rosja kontynuuje swoją politykę „borderyzacji”, a mianowicie wznosi bariery fizyczne wzdłuż granic administracyjnych regionów Abchazji i Cchinwali/Osetii Południowej, co stanowi naruszenie suwerenności i integralności terytorialnej Gruzji; mając na uwadze, że Europejski Trybunał Praw Człowieka stwierdził ponadto, iż sytuacja ta doprowadziła do przypadków naruszania praw człowieka, takich jak ograniczenie swobody przemieszczania się, ograniczenie dostępu do majątku lub ziemi i rozdzielenie członków rodzin;

Z. mając na uwadze, że Rosja wywiera coraz większy wpływ na Gruzję w wyniku kampanii politycznych, gospodarczych i informacyjnych; mając na uwadze, że UE nie może pozostawać bierna i jedynie odnotowywać pogarszanie się sytuacji w Gruzji; mając na uwadze, że musi ona zamiast tego przyjąć proaktywne i strategiczne podejście wobec tego kraju w celu zmniejszenia jego podatności na zewnętrzne naciski oraz w celu zabezpieczenia łączności regionalnej;

AA. mając na uwadze, że od 2022 r. Gruzja znacznie zwiększyła przywóz produktów podwójnego zastosowania z krajów zachodnich i Chin; mając na uwadze, że dostępne dowody statystyczne wskazują, że Gruzja pełni rolę państwa tranzytowego, ułatwiając transfer towarów objętych sankcjami do Federacji Rosyjskiej, gdzie mogą być one wykorzystane do produkcji sprzętu wojskowego i uzbrojenia; mając na uwadze, że w licznych przypadkach takie nieprawidłowości można przypisać celowym strategiom mającym na celu obchodzenie międzynarodowych sankcji nałożonych na Rosję; mając na uwadze, że wyrażono poważne obawy dotyczące roli nieformalnych struktur

---

4 Dz.U. L, 2024/1760, 5.7.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2024/1760/oj.

sprawowania rządów oraz osób powiązanych z Bidziną Iwaniszwilim w tworzeniu środowiska sprzyjającego obchodzeniu sankcji; mając na uwadze, że około 40 000 przedsiębiorstw należących do obywateli lub podmiotów rosyjskich działa obecnie w Gruzji, z czego około 30 000 zarejestrowano od początku rosyjskiej wojny napastniczej przeciwko Ukrainie; mając na uwadze, że przedsiębiorstwa zaangażowane w handel z Rosją, w tym towarami objętymi sankcjami, są często tworzone za pośrednictwem struktur offshore, co ogranicza przejrzystość i utrudnia identyfikację beneficjentów rzeczywistych, w tym w odniesieniu do sieci biznesowych powiązanych z Bidziną Iwaniszwilim; mając na uwadze, że wciąż pojawiają się doniesienia, że towary objęte sankcjami, w tym pojazdy i technologia, nadal trafiają na rynek rosyjski przez Gruzję;

AB. mając na uwadze, że atrakcyjność UE jako modelu rządów demokratycznych, wzrostu gospodarczego i współpracy opartej na zasadach pozostaje podstawowym źródłem inspiracji dla gruzińskiego społeczeństwa obywatelskiego; mając na uwadze, że sondaże opinii publicznej niezmiennie wskazują na niezachwiane poparcie wśród ludności Gruzji dla integracji z UE, przy czym około 75 % obywateli opowiada się za europejską ścieżką rozwoju kraju;

AC. mając na uwadze, że pełnoskalowa wojna napastnicza, jaką Rosja prowadzi przeciwko Ukrainie od 2022 r., zmieniła europejski krajobraz bezpieczeństwa i zwiększyła znaczenie strategiczne procesu rozszerzania UE; mając na uwadze, że od początku wspomnianej wojny wielu Gruzinów aktywnie wspiera Ukrainę;

AD. mając na uwadze, że UE jest największym partnerem handlowym Gruzji i odpowiada za około 22,1 % całkowitej wymiany handlowej tego kraju; mając na uwadze, że ta wymiana handlowa jest regulowana układem o stowarzyszeniu UE–Gruzja, obejmującym pogłębioną i kompleksową strefę wolnego handlu, który w pełni wszedł w życie w 2016 r. i zapewnia gruzińskim przedsiębiorstwom preferencyjny dostęp do rynku UE z ponad 450 milionami konsumentów;

AE. mając na uwadze, że 6 marca 2026 r. Komisja ogłosiła zawieszenie ruchu bezwizowego dla posiadaczy gruzińskich paszportów dyplomatycznych, urzędowych i służbowych przynajmniej do marca 2027 r. z uwagi na obawy związane z pogarszającym się stanem demokracji i praworządności w tym państwie; mając na uwadze, że zwykli obywatele Gruzji mogą nadal korzystać z ruchu bezwizowego w celu odbywania krótkoterminowych wizyt w państwach strefy Schengen, zgodnie z decyzją z 2017 r.;

Wstrzymanie integracji Gruzji z UE

1. wyraża pełną solidarność z narodem gruzińskim, który kontynuuje walkę o europejską i demokratyczną Gruzję pomimo regresu

demokratycznego, nasilających się represji, bezprawnych aresztowań, nieustającej wrogiej retoryki, dezinformacji i gróźb; podkreśla, że prawie 75 % obywateli Gruzji nadal wyraża poparcie dla dalszej integracji z UE; ponownie podkreśla, że drzwi UE pozostają szeroko otwarte dla narodu gruzińskiego, aby mógł powrócić na europejską ścieżkę;

2. zauważa z głębokim rozczarowaniem, że partia Gruzińskie Marzenie nie tylko zatrzymała integrację Gruzji z UE, ale w praktyce odwróciła jej kierunek; ubolewa nad regresem w realizacji wszystkich dziewięciu priorytetów, które były warunkami przyznania Gruzji statusu kraju kandydującego; podkreśla niespójność twierdzeń partii Gruzińskie Marzenie, że integracja z UE pozostaje głównym priorytetem, podczas gdy jej najwyżsi urzędnicy i media powiązane z rządem prowadzą zorganizowaną i systematyczną kampanię szerzącą manipulacyjne, oparte na wzorcach rosyjskich narracje, dezinformację i teorie spiskowe przeciwko UE, jej urzędnikom i dyplomatom;

3. ubolewa, że od sfałszowanych wyborów parlamentarnych w październiku 2024 r. partia Gruzińskie Marzenie jeszcze bardziej zaostrzyła swój kurs ku pełnemu autorytaryzmowi; jest zaniepokojony szybkim niszczeniem fundamentów demokratycznych Gruzji poprzez ukierunkowane ataki na instytucje demokratyczne, podstawowe wolności i pluralizm demokratyczny, co stoi w jaskrawej sprzeczności z rozwojem demokracji niezbędnym do przystąpienia do UE; podziela ocenę Komisji, że najważniejszym instytucjom, takim jak Centralna Komisja Wyborcza, Komisja ds. Komunikacji, Wysoka Rada Sądownictwa, Trybunał Konstytucyjny, prokuratura, bank narodowy oraz organy ścigania i służby bezpieczeństwa, brakuje bezstronności, niezależności i nadzoru demokratycznego; podkreśla, że Gruzja nie może poczynić żadnych postępów w procesie akcesyjnym, dopóki nie powróci na ścieżkę reform demokratycznych, nie zagwarantuje m.in. wolnych, uczciwych i konkurencyjnych wyborów, nie ochroni niezależności instytucji państwowych, nie znajdzie skutecznego rozwiązania problemu kontroli ze strony oligarchów oraz nie poprawi ochrony praw człowieka i wolności mediów;

4. podkreśla, że ukierunkowane sankcje osobiste nałożone przez UE i jej państwa członkowskie na Bidzinę Iwaniszwilego, głównych przywódców partii Gruzińskie Marzenie, sędziów, prokuratorów i innych urzędników odpowiedzialnych za ciągły regres demokracji w Gruzji, oszustwa wyborcze, poważne łamanie praw człowieka oraz prześladowanie przeciwników politycznych i działaczy, a także na przyczyniających się do tych zjawisk właścicieli przedsiębiorstw i mediów powiązanych z partią Gruzińskie Marzenie, byłyby ważnym instrumentem walki z bezkarnością; z zadowoleniem przyjmuje, że wobec braku jednomyślności na szczeblu UE coraz więcej państw członkowskich nakłada indywidualne zakazy wydawania wiz i inne

sankcje na gruzińskich urzędników; wzywa inne państwa członkowskie do pójścia za tym przykładem;

5. ponawia swój zdecydowany apel do UE i jej państw członkowskich o nałożenie natychmiastowych i ukierunkowanych sankcji osobistych wobec Bidziny Iwaniszwilego, członków jego rodziny i jego przedsiębiorstw oraz wzywa UE do zamrożenia jego aktywów i do współpracy w tej sprawie z innymi jurysdykcjami, w szczególności ze Zjednoczonym Królestwem i Stanami Zjednoczonymi;

6. potępia systematyczną bezkarność funkcjonariuszy i instytucji odpowiedzialnych za represje polityczne, nękanie dziennikarzy i obrońców praw człowieka oraz prześladowanie działaczy opozycji; podkreśla, że dotychczasowa reakcja UE na umacnianie się autorytarnych tendencji w Gruzji była nieodpowiednia i spóźniona; wzywa Radę i państwa członkowskie do wprowadzenia skoordynowanych, ogólnounijnych środków ograniczających wobec wszystkich odpowiedzialnych polityków, urzędników i osób wspierających, które obejmowałyby rozszerzenie list sankcyjnych, kompleksowe zamrażanie aktywów oraz zakazy wizowe skierowane przeciwko osobom odpowiedzialnym za zawłaszczanie państwa, represje i propagandę wspieraną przez reżim; wzywa przyszły rząd Węgier do zniesienia nałożonej przez poprzedni rząd blokady ogólnounijnych ukierunkowanych sankcji wobec Iwaniszwiliego i kierownictwa partii Gruzińskie Marzenie; wzywa Radę do rozważenia mechanizmów zbiorowych w przypadkach, gdy nie jest możliwe osiągnięcie jednomyślności, aby zapewnić skuteczną i jednolitą reakcję UE;

Ciągły regres w zakresie demokracji i praworządności i autokratyczna konsolidacja władzy

7. ubolewa, że partia Gruzińskie Marzenie nie podjęła żadnych kroków, aby odwrócić swój antydemokratyczny i antyeuropejski kurs; uważa, że współpraca z władzami gruzińskimi powinna być ściśle uzależniona od podjęcia przez nie konkretnych i możliwych do zweryfikowania kroków mających na celu odwrócenie ich obecnego kursu regresu demokratycznego, represji, ograniczeń i ostrej dezinformacji antyunijnej na wzór rosyjski; podtrzymuje zatem swoje wcześniejsze stanowiska dotyczące nieuznawania legitymacji parlamentu i powołanego przez niego prezydenta; ubolewa, że parlament Gruzji jest de facto parlamentem jednopartyjnym, który automatycznie zatwierdza inicjatywy ustawodawcze mające na celu demontaż podstaw pluralistycznej demokracji parlamentarnej; z niepokojem zauważa, że de facto parlament Gruzji ogłosił tymczasowe wycofanie się ze Zgromadzenia Parlamentarnego Euronest;

8. ponawia wezwanie skierowane do przedstawicieli UE i państw członkowskich oraz posłów do Parlamentu Europejskiego, aby

powstrzymali się od organizowania spotkań z przedstawicielami reżimu, począwszy od obecnego faktycznego prezydenta, tak długo, jak władze Gruzji będą kontynuowały regres demokratyczny i represje; wzywa państwa członkowskie do skonsolidowania spójnego i skoordynowanego podejścia w sprawie ograniczenia kontaktów politycznych z władzami Gruzińskiego Marzenia wyłącznie do spraw absolutnie niezbędnych, przy jednoczesnym utrzymaniu i zacieśnieniu współpracy z gruzińskim społeczeństwem obywatelskim, niezależnymi mediami oraz instytucjami akademickimi w Gruzji; potępia utrzymującą się agresywną retorykę wobec dyplomatów, polityków i urzędników UE oraz państw członkowskich; podkreśla znaczenie dalszego propagowania norm europejskich, wartości demokratycznych oraz europejskiej drogi w gruzińskim społeczeństwie oraz wśród sił politycznych przestrzegających zasad demokracji;

9. z zaniepokojeniem odnotowuje agresywną retorykę wobec Stanów Zjednoczonych, Zjednoczonego Królestwa i innych sojuszników;

10. wzywa władze gruzińskie do przywrócenia gwarancji dotyczących służby cywilnej opartych na osiągnięciach, przywrócenia skutecznej ochrony prawnej przed politycznie motywowanymi zwolnieniami oraz zapewnienia skutecznego wdrożenia prawa dostępu do informacji publicznej;

11. zwraca uwagę, że większość partii opozycyjnych zbojkotowało wybory samorządowe z 4 października 2025 r., co świadczy o głębokim braku wiary większości społeczeństwa w uczciwość procesu wyborczego; ubolewa, że zmiany w gruzińskim kodeksie wyborczym, wprowadzone w grudniu 2024 r. oraz marcu i kwietniu 2025 r., jeszcze bardziej wzmocniły dominację partii rządzącej i wprowadziły nowe ograniczenia dotyczące rejestracji lokalnych obserwatorów, mediów i podmiotów wyborczych; ponownie podkreśla, że władze gruzińskie zignorowały apele Komisji Weneckiej o uchylenie zmian wprowadzonych w 2024 r.; podkreśla, że brak misji obserwacji ze strony Biura Instytucji Demokratycznych i Praw Człowieka OBWE z powodu późnego zaproszenia oraz ze strony lokalnych organizacji obserwatorów z powodu ograniczeń poważnie wpłynął na przejrzystość procesu wyborczego i wiarygodność jego wyników; ponownie wzywa do poprawy warunków wyborczych poprzez ustanowienie niezależnych i bezstronnych organów wyborczych oraz do przeprowadzania przyszłych wyborów pod wnikliwą obserwacją międzynarodowych i krajowych organizacji pozarządowych; wyraża głębokie zaniepokojenie z powodu zmiany kodeksu wyborczego z grudnia 2025 r., zgodnie z którą obywatele Gruzji nie mogą głosować w wyborach z zagranicy; podkreśla, że udział w wyborach jest podstawowym prawem konstytucyjnym każdego obywatela i musi być możliwy niezależnie od miejsca zamieszkania;

12. potępia przyjmowanie bezprecedensowych i coraz bardziej restrykcyjnych przepisów, które mają sprawić, by dotarcie międzynarodowego wsparcia, w tym środków finansowych, do społeczeństwa obywatelskiego i mediów było praktycznie niemożliwe, oraz odciąć je od wszelkich niezależnych źródeł finansowania; zwraca uwagę na niedawne zmiany w ustawie o dotacjach, które weszły w życie 5 marca 2026 r. i które znacznie rozszerzają zakres tego, co uznaje się za „dotację”, oraz sprawiają, że otrzymywanie dotacji lub finansowania z zagranicy bez uprzedniej zgody rządu jest przestępstwem, za które grozi kara do sześciu lat pozbawienia wolności; zauważa, że stanowi to bezpośrednie naruszenie układu o stowarzyszeniu UE–Gruzja; wzywa do ochrony fundacji politycznych, międzynarodowych organizacji pozarządowych oraz agencji rozwoju; przypomina władzom gruzińskim, że wszelkie nękanie organizacji państw członkowskich UE pociągnie za sobą bezpośrednie konsekwencje;

13. odnotowuje, że te zmiany są kontynuacją zmian w ustawie o dotacjach przyjętych w kwietniu 2025 r., które już znacznie ograniczyły możliwości uzyskania międzynarodowego wsparcia finansowego oraz przewidują dla międzynarodowych darczyńców wymóg uzyskania uprzedniej zgody na udzielenie dotacji od władz państwowych, a także restrykcyjny nadzór i sankcje administracyjne dla beneficjentów, mające na celu odstraszenie organizacji od przyjmowania pomocy międzynarodowej, w tym finansowania z UE; podkreśla, że ta obszerna definicja „dotacji” może obejmować szeroki zakres transakcji podlegających uprzedniemu zatwierdzeniu i może sprawić, że każdy obywatel stanie się potencjalnym celem prześladowań ze strony rządu; odnotowuje z zaniepokojeniem zakaz członkostwa w partiach przez osiem lat dla każdej osoby, która była kiedykolwiek zatrudniona w organizacji korzystającej z finansowania zagranicznego, co prowadzi do wykluczenia licznych, aktywnych społecznie osób z udziału w polityce partyjnej; wzywa UE i jej państwa członkowskie do podjęcia natychmiastowych działań w celu ochrony i wsparcia pozostałych niezależnych mediów i organizacji społeczeństwa obywatelskiego w Gruzji;

14. ubolewa nad ciągłymi próbami prześladowania przeciwników politycznych przez rządzącą partię Gruzińskie Marzenie, w tym przez nielegalne aresztowania i zatrzymania, groźby i ataki fizyczne; potępia uwięzienie przeciwników politycznych, którzy odmówili stawienia się przed tymczasową komisją śledczą de facto parlamentu Gruzji, co partia Gruzińskie Marzenie wykorzystała jako formę politycznego procesu pokazowego mającego na celu utorowanie drogi do dalszego prześladowania przeciwników politycznych i delegalizacji partii opozycyjnych; podkreśla, że przetrzymywanie więźniów politycznych jest niezgodne z zobowiązaniami Gruzji wynikającymi z układu o stowarzyszeniu UE–Gruzja; wzywa do natychmiastowego i bezwarunkowego uwolnienia wszystkich osób uwięzionych z powodów politycznych, w tym polityków opozycji i

byłych urzędników; odnotowuje, że przed wyborami samorządowymi faktyczny prezydent ułaskawił dwóch polityków opozycji, aby stworzyć pozory wyborów o charakterze konkurencyjnym; zdecydowanie ponawia apel o natychmiastowe uwolnienie byłego prezydenta Micheila Saakaszwilego ze względów humanitarnych, aby zapewnić mu niezbędne leczenie za granicą; wzywa ponadto władze partii Gruzińskie Marzenie, aby nie utrudniały posłom do Parlamentu Europejskiego spotkań z Micheilem Saakaszwilim i innymi więźniami politycznymi;

15. zauważa, że pomimo przyznania się do winy oraz istnienia wiarygodnych, publicznie dostępnych dowodów korupcji, skazanie byłego premiera Iraklego Garibaszwilego na karę pozbawienia wolności budzi poważne obawy co do tego, czy postępowanie spełniało standardy rzetelnego procesu sądowego; podkreśla, że sprawa ta odzwierciedla szersze obawy dotyczące wymiaru sprawiedliwości podlegającego wpływom politycznym, nieformalnych struktur władzy oraz wewnętrznych podziałów w rządzącej partii Gruzińskie Marzenie, w tym roli Bidziny Iwaniszwilego;

16. wzywa władze Gruzji do wdrożenia niezależnych mechanizmów rozliczalności, zapewnienia bezstronności wymiaru sprawiedliwości oraz pociągnięcia do odpowiedzialności sprawców motywowanych politycznie nadużyć zgodnie z międzynarodowymi standardami praw człowieka;

17. wzywa do kompleksowej reformy Wysokiej Rady Sądownictwa zgodnie z zaleceniami Komisji Weneckiej, obejmującej ustanowienie stałych, nieodnawialnych kadencji, przejrzystych procedur powoływania oraz nadzwyczajnych kontroli uczciwości dla osób zajmujących wyższe stanowiska sędziowskie, przy znaczącym udziale ekspertów międzynarodowych, w celu wzmocnienia niezależności sądownictwa i zwiększenia zaufania publicznego do wymiaru sprawiedliwości; z rozczarowaniem odnotowuje rozwiązanie Biura Antykorupcyjnego, które powstało w 2022 r. i było jednym z podstawowych warunków przyznania Gruzji statusu kraju kandydującego przez UE; wzywa władze gruzińskie do zmiany procedury powołania na stanowisko Prokuratora Generalnego poprzez wprowadzenie wymogu kwalifikowanej większości parlamentarnej oraz do dostosowania ustawy o prokuraturze do norm europejskich;

18. wzywa Rzecznika Praw Obywatelskich Gruzji do intensyfikacji działań w ramach pełnionej funkcji oraz do wykorzystania wszystkich dostępnych mechanizmów w celu ochrony praw człowieka, a także do konstruktywnego dialogu i współpracy z obrońcami praw człowieka oraz społeczeństwem obywatelskim w Gruzji; podkreśla konieczność zapobiegania wszelkim przypadkom wybiórczego stosowania jego mandatu, o czym mowa w sprawozdaniu Komisji dotyczącym Gruzji – 2025 r.; podkreśla wyraźne uprawnienia Rzecznika Praw

Obywatelskich do zwracania się do Biura Instytucji Demokratycznych i Praw Człowieka OBWE o wydanie opinii prawnych dotyczących ustawodawstwa o charakterze autorytarnym lub niedemokratycznym;

19. wyraża ubolewanie z powodu braku postępów w zakresie deoligarchizacji i wzywa władze Gruzji do przyjęcia podejścia systemowego zgodnego z odpowiednimi zaleceniami Komisji Weneckiej, obejmującego zaostrzone wymogi dotyczące przejrzystości, efektywne zasady dotyczące konfliktów interesów oraz zabezpieczenia przed wywieraniem niepożądanego wpływu na procesy decyzyjne w sferze politycznej i gospodarczej;

20. zdecydowanie potępia próby wprowadzenia przez władze gruzińskie zakazu działalności partii opozycyjnych; wzywa władze do natychmiastowego zaprzestania tych prób i wycofania pozwu konstytucyjnego wniesionego przez 88 posłów do de facto parlamentu Gruzji, w którym domagają się oni uznania działalności trzech głównych partii opozycyjnych – Zjednoczonego Ruchu Narodowego, Koalicji na rzecz Zmian i koalicji Silna Gruzja, do której należy partia Lelo dla Gruzji – za niezgodną z konstytucją oraz cofnięcia ich rejestracji; zwraca uwagę na fakt, że takie działania stanowią poważne zagrożenie dla podstawowych zasad demokratycznych i pluralizmu politycznego; podkreśla, że zdrowa demokracja wymaga uczciwej i wolnej konkurencji między poszczególnymi partiami;

21. zdecydowanie potępia niedawne wprowadzenie do kodeksu karnego nowego artykułu, który zakazuje „publicznej i systematycznej” krytyki władz lub podważania ich legitymacji, a także „wszelkich innych publicznych i systematycznych działań tej samej osoby”, który to artykuł pozostawia pole do interpretacji, a jednocześnie przewiduje karę pozbawienia wolności do trzech lat; zwraca uwagę, że umożliwia to faktyczną kryminalizację wolności wypowiedzi, i wzywa rząd do potępienia tej ustawy;

Ograniczanie swobód obywatelskich i praw podstawowych

22. wyraża głębokie zaniepokojenie, że partia Gruzińskie Marzenie przyjęła już szereg aktów ustawodawczych mających na celu stłumienie społeczeństwa obywatelskiego i niezależnych mediów oraz ograniczenie pluralizmu, takie jak ustawa o rejestracji zagranicznych agentów, restrykcyjne zmiany w ustawie o radiofonii i telewizji, ustawa o służbie publicznej, ustawa o zgromadzeniach i manifestacjach oraz zaostrzone przepisy w kodeksie karnym i kodeksie wykroczeń administracyjnych; potępia w szczególności środki legislacyjne, które przewidują podwyższenie grzywien na mocy przepisów administracyjnych, co coraz częściej skutkuje skazywaniem na karę pozbawienia wolności protestujących, którzy nie są w stanie uiścić tych grzywien; ponawia apel o niezwłoczne uwolnienie wszystkich więźniów politycznych i innych nielegalnie

przetrzymywanych osób; ostrzega, że wysiłki władz gruzińskich na rzecz przekształcenia dynamicznego społeczeństwa obywatelskiego Gruzji w ściśle kontrolowany system organizacji powiązanych z rządem stanowią kolejny krok w kierunku reżimu autorytarnego; przypomina, że większość tych przepisów stanowi powtórzenie wczesnych rozwiązań wprowadzonych pod totalitarnym reżimem Putina w Rosji; apeluje do władz gruzińskich, by uchyliły te akty ustawodawcze, ponieważ stanowią one krok wstecz na drodze Gruzji do integracji z UE;

23. potępia poniżające i nieludzkie traktowanie, któremu miała zostać poddana Elene Chosztaria podczas pobytu w areszcie; żąda jej natychmiastowego i bezwarunkowego uwolnienia oraz bezzwłocznego wycofania postawionych jej politycznie umotywowanych zarzutów;

24. wyraża głębokie zaniepokojenie dalszym nadużywaniem zatrzymań administracyjnych wobec demonstrantów i działaczy; zwraca uwagę na wyrok Europejskiego Trybunału Praw Człowieka w sprawie Mekwabiszwili przeciwko Gruzji, w którym stwierdzono, że poleganie wyłącznie na zeznaniach policji bez niezależnych dowodów podważyło gwarancje rzetelnego procesu i przyczyniło się do nałożenia nieproporcjonalnych sankcji na uczestników demonstracji pokojowych; wzywa władze Gruzji do zreformowania procedur dotyczących wykroczeń administracyjnych w celu dostosowania ich do europejskiej konwencji o prawach człowieka;

25. potępia nadmierne użycie siły, tortury i złe traktowanie demonstrantów oraz zatrzymanych, o czym świadczą wiarygodne doniesienia, w tym najnowsze ustalenia Europejskiego Komitetu do spraw Zapobiegania Torturom oraz Nieludzkiemu lub Poniżającemu Traktowaniu albo Karaniu, potwierdzające zarzuty dotyczące nadużyć ze strony policji oraz systematycznych braków w zakresie zabezpieczeń i rozliczalności; wzywa władze Gruzji do zapewnienia szybkiego, niezależnego i skutecznego przeprowadzenia dochodzeń, pociągnięcia sprawców do odpowiedzialności oraz pełnego wdrożenia zaleceń Komitetu;

26. potępia nasilającą się tendencję wśród funkcjonariuszy gruzińskich organów ścigania do stosowania wobec protestujących przemocy słownej i fizycznej, gróźb gwałtu i innych form przemocy ze względu na płeć oraz bezprawnych rewizji osobistych w ramach kampanii mającej na celu zastraszanie dysydentów, zwłaszcza protestujących kobiet, oraz ograniczanie praw człowieka dotyczących wolności wypowiedzi i pokojowych zgromadzeń;

27. potępia przyjęte przepisy przewidujące automatyczne zatrzymanie, a następnie nałożenie sankcji karnych, w tym kary pozbawienia wolności do jednego roku, wobec osób prowadzących pokojowe protesty na chodnikach i w strefach dla pieszych; podkreśla, że takie

środki stanowią narzędzia represji mające na celu tłumienie głosów sprzeciwu w celach politycznych; wyraża ubolewanie z powodu częstych zatrzymań osób za wyrażanie opinii w mediach społecznościowych;

28. wyraża głębokie zaniepokojenie w związku z zarzutami, że w Gruzji w kontekście protestów mogła zostać użyta zakazana substancja chemiczna; podkreśla, że – w przypadku potwierdzenia tych zarzutów – użycie jakiejkolwiek substancji chemicznej przeciwko cywilom stanowiłoby poważne naruszenie podstawowych praw człowieka, międzynarodowych norm humanitarnych oraz zobowiązań Gruzji wynikających z prawa międzynarodowego, w tym zakazu stosowania broni chemicznej; ubolewa, że władze gruzińskie nie przeprowadziły odpowiedniego dochodzenia w tej sprawie; wzywa do przeprowadzenia natychmiastowego, niezależnego i przejrzystego międzynarodowego dochodzenia w sprawie tych zarzutów; wzywa Organizację ds. Zakazu Broni Chemicznej przy ONZ do zbadania tej sprawy oraz apeluje do państw członkowskich o przekazanie jej do dalszego dochodzenia;

29. wyraża głębokie zaniepokojenie systematycznym naruszaniem praw człowieka w Gruzji oraz dyskryminacją szczególnie narażonych grup, w tym osób LGBTIQ+; podkreśla, że te naruszenia są niezgodne z zobowiązaniami Gruzji wynikającymi z układu o stowarzyszeniu UE–Gruzja i międzynarodowymi standardami praw człowieka; wzywa władze Gruzji do poszanowania praw do wolności wypowiedzi, zgromadzania się i zrzeszania się oraz uczestnictwa politycznego, a także zapewnienia bezpieczeństwa, ochrony oraz skutecznych środków prawnych dla wszystkich obrońców praw człowieka i aktywistów; zdecydowanie wzywa UE i państwa członkowskie do monitorowania tych naruszeń, udzielania wsparcia i ochrony osobom zagrożonym oraz powiązania poczynionych postępów w zakresie pomocy, współpracy i przystąpienia do UE z namacalną poprawą w dziedzinie ochrony praw człowieka;

30. wzywa de facto parlament Gruzji do uchylenia ustawy o wartościach rodzinnych i ochronie nieletnich, której postanowienia rażąco naruszają prawa człowieka, w tym prawa do równości, niedyskryminacji, edukacji, zdrowia, wolności wypowiedzi, pokojowych zgromadzeń i zrzeszania się, a także prywatności, wolności i bezpieczeństwa; solidaryzuje się ze społecznością LGBTIQ+ Gruzji i z głębokim oburzeniem odrzuca fałszywe zrównanie dobrowolnych związków osób tej samej płci z kazirodztwem; przypomina, że podobne przepisy w Rosji pod reżimem Putina utorowały drogę do szeroko zakrojonych represji wobec mniejszości, a ostatecznie doprowadziły do atmosfery zastraszania i dyskryminacji w tym kraju;

31. wyraża poważne zaniepokojenie sytuacją w gruzińskim regionie Cziatura w konsekwencji wydobycia manganu do celów wywozu do

UE i wzywa do stosowania dyrektywy w sprawie należytej staranności przedsiębiorstw w zakresie zrównoważonego rozwoju, ponieważ UE ponosi odpowiedzialność za dobrostan lokalnych mieszkańców oraz za ochronę środowiska dotkniętego powstałymi szkodami;

32. ponownie wyraża sprzeciw wobec działań prowadzących do regresu praw pracowniczych i przepisów prawa pracy w Gruzji, jak miało to miejsce w przypadku zmian w ustawie o służbie publicznej z 2024 r.; wzywa władze gruzińskie do przestrzegania standardów prawa pracy oraz powstrzymania się od ograniczania praw pracowniczych; przypomina, że dorobek prawny UE obejmuje dostosowanie do konwencji Międzynarodowej Organizacji Pracy, Europejskiej karty społecznej oraz przepisów UE dotyczących warunków pracy;

33. z zadowoleniem przyjmuje, że z inicjatywy 24 państw uczestniczących OBWE uruchomiła tzw. mechanizm moskiewski, aby wysłać misję ekspertów w celu oceny realizacji zobowiązań podjętych przez Gruzję w ramach OBWE, w szczególności w odniesieniu do sytuacji w zakresie praw człowieka i podstawowych wolności od wiosny 2024 r.; wzywa władze Gruzji do merytorycznego ustosunkowania się do ustaleń misji oraz wdrożenia jej zaleceń w jasno określonych terminach, w tym w zakresie uwolnienia osób przetrzymywanych z przyczyn politycznych, uchylenia przepisów niezgodnych z międzynarodowymi zobowiązaniami oraz rozliczalności za niewłaściwe traktowanie; podkreśla, że w przypadku gdyby władze nie podjęły konkretnych i weryfikowalnych kroków w celu wdrożenia zaleceń, państwa uczestniczące oraz odpowiednie instytucje międzynarodowe powinny rozważyć podjęcie stosownych działań następczych w celu zapewnienia rozliczalności, w tym ukierunkowanych sankcji oraz wykorzystania odpowiednich międzynarodowych mechanizmów prawnych; wzywa państwa członkowskie UE uczestniczące w OBWE do aktywnego poparcia przedłużenia mandatu misji, biorąc pod uwagę systematyczne i dobrze udokumentowane naruszenia wymagające kompleksowej niezależnej oceny;

34. z zadowoleniem przyjmuje rezolucję Zgromadzenia Parlamentarnego Rady Europy z października 2025 r., w której wezwano organy Rady Europy do „wykorzystania wszelkich dostępnych środków”, w tym art. 52 europejskiej konwencji praw człowieka oraz skarg międzypaństwowych do Europejskiego Trybunału Praw Człowieka na mocy art. 33, w celu dopilnowania, by Gruzja wypełniła swoje zobowiązania jako państwo członkowskie Rady Europy; wzywa państwa członkowskie UE i Rady Europy do rozważenia wdrożenia tego zalecenia;

35. zdecydowanie potępia rolę mediów powiązanych z Gruzińskim Marzeniem, w tym *Imedi TV*, *PosTV* i *Rustavi 2 TV*, w szerzeniu systematycznej dezinformacji, prowadzeniu kampanii oszczerstw i

rozpowszechnianiu wrogiej propagandy przeciwko UE oraz jej instytucjom i przedstawicielom, w szczególności szefowi delegatury UE w Gruzji i dyplomatom państw członkowskich UE; odnotowuje niedawną decyzję Zjednoczonego Królestwa o nałożeniu sankcji na *Imedi TV* i *PosTV*; wzywa instytucje UE do rozpatrzenia kwestii akredytacji takich mediów w ramach instytucji UE i zachęca państwa członkowskie UE, by poszły za przykładem Zjednoczonego Królestwa i wprowadziły odpowiednie i proporcjonalne środki ograniczające wobec osób i podmiotów odpowiedzialnych za organizowanie i finansowanie tych kampanii dezinformacyjnych, w tym w ramach globalnego systemu sankcji UE za naruszenia praw człowieka; wzywa do umieszczenia na unijnej liście sankcyjnej członków kierownictwa gruzińskiej Państwowej Komisji Łączności i gruzińskiego nadawcy publicznego;

36. wyraża zaniepokojenie presją wywieraną na niezależne media i wszczynanymi przeciwko nim postępowaniami sądowymi; podkreśla, że pluralizm mediów i bezpieczeństwo dziennikarzy są nieodzownymi warunkami istnienia społeczeństwa demokratycznego;

37. z zaniepokojeniem odnotowuje niedawne reformy gruzińskiego sektora edukacji, które wydają się prowadzić do centralizowania kontroli nad instytucjami akademickimi, osłabienia autonomii szkół wyższych, a także utrudniają integrację Gruzji z europejskim systemem szkolnictwa wyższego; ostrzega przed działaniami mającymi na celu zmianę struktury i czasu trwania programów studiów, a także przed wprowadzeniem zasady „jedno miasto, jeden wydział”, która ogranicza zakres kierunków studiów oferowanych przez poszczególne uczelnie; jest zaniepokojony presją ze strony organów regulacyjnych wywieraną na takie instytucje jak Uniwersytet Państwowy im. Ilii Czawczawadze w związku z ich publicznym poparciem dla protestów studenckich, podczas gdy zwiększa się wsparcie dla instytucji prywatnych powiązanych z osobami ze środowiska elit rządowych; podkreśla, że niezależni eksperci ds. edukacji ostrzegają, iż skumulowany wpływ tych środków grozi ograniczeniem pluralizmu akademickiego i dalszym upolitycznieniem systemu szkolnictwa wyższego;

38. wyraża zaniepokojenie z powodu zorganizowanych sieci centrów telefonicznych wykorzystywanych do oszustw działających z Gruzji, w szczególności tych, których działania są wymierzone w obywateli UE; podkreśla, że międzynarodowe dochodzenia dziennikarskie wskazują, że wysocy rangą urzędnicy wywodzący się z partii Gruzińskie Marzenie zapewniają ochronę tym sieciom w zamian za korzyści finansowe, co pomaga im przetrwać sankcje gospodarcze;

39. z zadowoleniem przyjmuje decyzję Komisji dotyczącą zawieszenia ruchu bezwizowego dla posiadaczy gruzińskich paszportów dyplomatycznych, służbowych i urzędowych, obowiązującą od 6 marca 2026 r. we wszystkich państwach członkowskich UE na mocy

zmienionego i bardziej elastycznego mechanizmu zawieszającego ruch bezwizowy, który wszedł w życie 30 grudnia 2025 r., co jest bezpośrednią konsekwencją działań reżimu partii Gruzińskie Marzenie naruszających podstawowe wartości; zachęca państwa członkowskie do szczegółowej weryfikacji osób ubiegających się o wizę, do przeprowadzania ich przesłuchań oraz do zażądania od nich dokumentów uzupełniających, a także do odmowy wydania wizy w przypadku jakichkolwiek wątpliwości co do wiarygodności podanych przez nich informacji; ubolewa, że ogólnounijny zakaz wydawania wiz gruzińskim urzędnikom odpowiedzialnym za poważne przypadki łamania praw człowieka, regres demokracji i represje nie był możliwy ze względu na sprzeciw rządów Węgier i Słowacji; odnotowuje, że w ósmym sprawozdaniu dotyczącym mechanizmu zawieszającego zwrócono uwagę, że Gruzja nie spełnia kluczowych kryteriów i nie zastosowała się do wcześniejszych zaleceń; ostrzega, że ciągła bezczynność władz gruzińskich może doprowadzić do zawieszenia ruchu bezwizowego dla całej ludności, za co pełną odpowiedzialność ponosiłaby partia Gruzińskie Marzenie; wzywa Komisję do ustanowienia mechanizmu, dzięki któremu działacze społeczeństwa obywatelskiego, dziennikarze i studenci będą mogli nadal korzystać z ruchu bezwizowego do UE, a także do zwiększenia bezpośredniego wsparcia na rzecz programów wymiany międzyludzkiej, takich jak Erasmus+, „Horyzont Europa”, Europejski Korpus Solidarności i Kreatywna Europa;

40. podkreśla, że brak gruntownych badań akademickich, edukacji historycznej i świadomości społecznej na temat okupacji sowieckiej i jej długoterminowych konsekwencji umożliwia rozpowszechnianie manipulacji historycznych i kampanii dezinformacyjnych, które Federacja Rosyjska wykorzystuje do podważania euroatlantyckich aspiracji społeczeństwa gruzińskiego; podkreśla w związku z tym znaczenie badań akademickich, dokumentacji i rozpowszechniania wiedzy na temat historii Gruzji pod okupacją sowiecką, w tym represji politycznych, masowych egzekucji i historii oporu wobec okupacji sowieckiej i rosyjskiej, a także przywrócenia pamięci zbiorowej o tych wydarzeniach; wyraża ubolewanie, że w ostatnich latach podejmowano, przy co najmniej biernej zgodzie władz, wysiłki na rzecz relatywizacji zbrodni komunistycznych i odwrócenia procesu destalinizacji; podkreśla w związku z tym ważną rolę niezależnych historyków, badaczy i organizacji społeczeństwa obywatelskiego, takich jak SovLab, w badaniu okupacji sowieckiej, jej konsekwencji politycznych, prawnych i moralnych, a także w identyfikowaniu miejsc pochówku ofiar terroru komunistycznego oraz zapewnianiu ich identyfikacji i godnego upamiętnienia; zachęca odpowiednie instytucje w państwach członkowskich zaangażowane w dokumentowanie skutków okupacji sowieckiej, zbrodni komunistycznych i innych reżimów totalitarnych do pogłębienia współpracy z gruzińskimi odpowiednikami, wspierania wspólnych projektów badawczych oraz uczestniczenia w programach i inicjatywach edukacyjnych mających na celu odkrywanie i

dokumentowanie tego rozdziału historii Gruzji oraz rozpowszechnianie wiedzy na jego temat; wyraża zaniepokojenie systematycznym utrudnianiem dostępu do archiwów związanych z represjami i zbrodniami popełnionymi w okresie okupacji sowieckiej; wzywa władze gruzińskie do zapewnienia naukowcom, badaczom i organizacjom społeczeństwa obywatelskiego pełnego, przejrzystego i niedyskryminacyjnego dostępu do archiwów dotyczących okresu sowieckiego;

Dostosowanie w kwestiach polityki zagranicznej i bezpieczeństwa

41. ubolewa, że poziom dostosowania Gruzji do oświadczeń wiceprzewodniczącej Komisji / wysokiej przedstawicielki Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa oraz do decyzji Rady w sprawie sankcji ponownie spadł z 53 % w 2024 r. do 40 %, co świadczy o braku zaangażowania tego kraju w integrację europejską; jest szczególnie rozczarowany, że Gruzja nie uczestniczyła systematycznie w międzynarodowych i unijnych inicjatywach wspierających Ukrainę, w tym w rezolucjach Zgromadzenia Ogólnego i Rady Praw Człowieka ONZ oraz rezolucjach Rady Europy, a zamiast tego zacieśniła stosunki z Rosją i poparła rosyjskie narracje, które mają na celu przekierowanie odpowiedzialności za wojnę napastniczą i zbrodnie popełnione przez Rosję;

42. wyraża głęboką wdzięczność za niezachwianą solidarność narodu gruzińskiego z Ukrainą podczas rosyjskiej wojny napastniczej, co stanowi przejaw powszechnego sprzeciwu opinii publicznej wobec polityki imperialistycznej prowadzonej przez Rosję, odzwierciedla własne doświadczenia Gruzji związane z rosyjską agresją zbrojną i świadczy o niezachwianej woli Gruzinów do zachowania swojej niepodległości i pozostania poza strefą wpływów Moskwy; zwraca uwagę na fakt, że w siłach zbrojnych Ukrainy walczyło wielu gruzińskich ochotników, w szczególności w ramach Gruzińskiego Legionu Narodowego, i że przedstawiciele gruzińskiego społeczeństwa obywatelskiego brali udział w kampaniach pomocy humanitarnej służących udzieleniu wsparcia Ukrainie;

43. zauważa, że Gruzja nadal nie dostosowała się do zdecydowanej większości sankcji nałożonych na Rosję, Białoruś i Iran; wzywa władze gruzińskie do podjęcia weryfikowalnych działań i zacieśnienia współpracy oraz wzmocnienia kontroli celnej, aby zapobiec wykorzystywaniu terytorium Gruzji lub zarejestrowanych w Gruzji podmiotów prawnych do obchodzenia unijnych sankcji; uważa, że obecny poziom dostosowania do sankcji i działań w zakresie ich egzekwowania jest ewidentnie niewystarczający i niezgodny z obowiązkami kraju kandydującego do UE; podkreśla, że pilnie potrzebne są bardziej zdecydowane działania, w tym pełne dostosowanie do unijnych środków ograniczających, skuteczne mechanizmy monitorowania i egzekwowania oraz przejrzysta współpraca z instytucjami UE w celu zapobiegania obchodzeniu

sankcji, w tym w odniesieniu do towarów podwójnego zastosowania, wywozu ropy naftowej oraz przepływów finansowych związanych z podmiotami rosyjskimi i irańskimi; ostrzega, że dalszy brak dostosowania do polityki zagranicznej UE i reżimu sankcji będzie miał bezpośredni wpływ na proces przystąpienia Gruzji do UE; wzywa UE i jej państwa członkowskie do dalszego ścisłego monitorowania przestrzegania przez Gruzję systemu sankcji UE, w tym ryzyka obchodzenia sankcji za pośrednictwem terytorium Gruzji lub podmiotów zarejestrowanych w Gruzji;

44. wzywa UE i jej państwa członkowskie do podjęcia pilnych i zdecydowanych działań w celu powstrzymania systematycznego obchodzenia sankcji UE przez Rosję, co ułatwiają władze gruzińskie, w tym w drodze ustanowienia specjalnego mechanizmu monitorowania UE umożliwiającego śledzenie przepływów handlowych produktów podwójnego zastosowania o wysokim priorytecie oraz komponentów lotniczych przewożonych tranzytem przez Gruzję; ponadto wzywa władze gruzińskie do pełnej współpracy w ramach tych działań oraz publikowania regularnych, przejrzystych sprawozdań dotyczących takich przepływów handlowych w celu wzmocnienia egzekwowania przepisów celnych i zapobieżenia dalszemu obchodzeniu sankcji;

45. wyraża zaniepokojenie możliwością wykorzystywania gruzińskich portów, infrastruktury rafineryjnej i obiektów do przeładunku ropy naftowej w celu ułatwienia reeksportu lub mieszania rosyjskich produktów ropopochodnych i obejścia międzynarodowych sankcji; wyraża głębokie zaniepokojenie doniesieniami, że rosyjska ropa naftowa jest dostarczana do nowo wybudowanej i częściowo finansowanej przez państwo rafinerii w Kulewi w Gruzji, położonej na wybrzeżu Morza Czarnego; wzywa władze gruzińskie do natychmiastowego zaprzestania wszelkich tego rodzaju działań oraz do przeciwdziałania im, a także do zagwarantowania, że infrastruktura gruzińska nie będzie wykorzystywana do ułatwiania obchodzenia sankcji UE nałożonych na Rosję; odnotowuje, że terminal naftowy w Kulewi nie został objęty 20. pakietem sankcji UE wobec Rosji ze względu na zobowiązanie władz Gruzji i operatora terminalu, że będą ściśle przestrzegać sankcji UE; apeluje o objęcie go przyszłymi sankcjami, jeśli władze Gruzji i operatorzy terminalu nie będą ściśle przestrzegać sankcji UE; wzywa do zacieśnienia współpracy między UE a partnerami międzynarodowymi w celu zapewnienia pełnego egzekwowania środków ograniczających;

46. wzywa Komisję, by we współpracy z Urzędem ds. Przeciwdziałania Praniu Pieniędzy dokonała oceny ram prawnych i regulacyjnych Gruzji, w tym przepisów gruzińskiego kodeksu podatkowego, które mogą ułatwiać korzystanie z usług przedsiębiorstw zarejestrowanych w rajach podatkowych oraz utrudniać ustalenie faktycznych właścicieli, umożliwiając w ten sposób obchodzenie sankcji i pranie pieniędzy; wzywa do wzmożonego monitorowania i kontroli

zarejestrowanych w Gruzji przedsiębiorstw, które są własnością obywateli lub podmiotów rosyjskich lub są przez nich kontrolowane, w szczególności tych utworzonych od lutego 2022 r.; wzywa władze Gruzji do utworzenia biura ds. odzyskiwania mienia, biura ds. zarządzania mieniem oraz rejestru beneficjentów rzeczywistych w celu wzmocnienia zabezpieczeń przeciwko praniu pieniędzy i ograniczenia ryzyka obchodzenia sankcji;

47. zauważa, że partia Gruzińskie Marzenie porzuciła drogę integracji euroatlantyckiej i obecnie dokonuje strategicznego zwrotu w kierunku współpracy z Chinami, Rosją i Iranem, co potwierdzają liczne doniesienia; podkreśla, że ta reorientacja świadczy o lekceważeniu konstytucyjnego zobowiązania Gruzji do integracji euroatlantyckiej oraz wyraźnej i konsekwentnie wyrażanej woli społeczeństwa gruzińskiego; wyraża oburzenie faktem, że zamiast zająć się wiarygodnymi ustaleniami dotyczącymi rosnących wpływów mocarstw autorytarnych, wszczęto dochodzenia przeciwko autorom takich doniesień, w tym przeciwko badaczowi z Instytutu Hudsona Giorgiemu Kandelakiemu oraz Tinatin Kidaszeli;

48. wyraża zaniepokojenie udziałem chińskich przedsiębiorstw państwowych w projektach strategicznych, takich jak port głębokomorski w Anaklii, który pierwotnie został opracowany we współpracy z partnerami zachodnimi i miał na celu wzmocnienie połączeń między Wschodem a Zachodem niezależnie od wpływów Rosji i Chin; przypomina władzom gruzińskim, że powodzenie projektu Korytarza Środkowego zależy od przestrzegania przez Gruzję zasad praworządności oraz że z inwestycjami w ramach strategii Global Gateway związany jest wymóg stabilności i przejrzystości ze strony Gruzji jako partnera;

49. odnotowuje inicjatywy dotyczące strategicznych projektów w zakresie łączności w regionie Morza Czarnego, w tym projektu podmorskiego kabla w ramach wzajemnych połączeń cyfrowych w basenie Morza Czarnego oraz projektu podmorskiego kabla elektroenergetycznego na dnie Morza Czarnego, które mogłyby poprawić połączenia energetyczne i cyfrowe między UE a Zakaukaziem;

50. odnotowuje, że gruziński Kościół Prawosławny pozostaje wpływową instytucją w gruzińskim społeczeństwie i odgrywa ważną rolę w kształtowaniu dyskursu publicznego; wyraża zaniepokojenie faktem, że Rosja wykorzystuje sieci religijne jako kanały dezinformacji i wywierania wpływu w całej Gruzji w celu osłabienia proeuropejskiej orientacji i odporności demokratycznej; przypomina, że niektórzy duchowni w Gruzji sprzeciwiali się takiemu wykorzystywaniu religii i wypowiadali się przeciwko rosyjskim wpływom i polityce reżimu Gruzińskiego Marzenia; podkreśla, że gruzińskie diecezje i wspólnoty prawosławne są również obecne w UE, co uwypukla potrzebę czujności i odporności na transnarodowe działania dezinformacyjne;

51. ze szczególnym zaniepokojeniem odnotowuje rosnące wpływy Iranu w tym kraju, w szczególności poprzez instytucje religijne i edukacyjne oraz mobilizację młodzieży, a także za pośrednictwem struktur gospodarczych, które w praktyce umożliwiają obchodzenie nałożonych na Iran sankcji; jest ponadto zaniepokojony rosnącym wpływem działających w Gruzji podmiotów gospodarczych powiązanych z reżimem irańskim; podkreśla, że podmioty te mogą być wykorzystywane do obchodzenia sankcji finansowych, prania pieniędzy i nielegalnego wywozu irańskich towarów, z korzyścią dla podmiotów powiązanych zarówno z reżimem irańskim, jak i reżimem Gruzińskiego Marzenia, poprzez korupcję i nieuczciwe przetargi publiczne;

52. uważa, że Gruzja powinna odgrywać konstruktywną rolę w ułatwianiu Armenii dostępu do międzynarodowych morskich szlaków handlowych, przyczyniając się w ten sposób do konektywności w regionie, odporności gospodarczej i stabilności na Zakaukaziu;

53. ponownie wyraża niezachwiane poparcie dla suwerenności i integralności terytorialnej Gruzji; zdecydowanie potępia trwającą okupację gruzińskich regionów Abchazji i Cchinwali/Osetii Południowej przez Rosję oraz dalszą „borderyzację” tych regionów, która stanowi naruszenie suwerenności i integralności terytorialnej Gruzji; wzywa rząd Gruzji do podtrzymania jasnego i spójnego stanowiska w sprawie rosyjskiej agresji; zdecydowanie potępia działania Rosji służące politycznemu, militarnemu i gospodarczemu zintegrowaniu okupowanych terytoriów z Federacją Rosyjską; z głębokim zaniepokojeniem odnotowuje ciągłe nielegalne zatrzymania i ataki na etnicznych Gruzinów w Abchazji i regionie Cchinwali, w tym na kobiety i młodzież, pod sfabrykowanymi zarzutami, takimi jak szpiegostwo lub posiadanie gruzińskiego paszportu; potępia te praktyki i uznaje je za poważne naruszenia praw człowieka, które przyczyniają się do zastraszania, dyskryminacji i przesiedleń ludności gruzińskiej; zdecydowanie potępia trwającą rozbudowę rosyjskiej bazy morskiej w Oczamczyrze, co stanowi nie tylko naruszenie integralności terytorialnej, ale także bezpośrednie zagrożenie dla bezpieczeństwa całego basenu Morza Czarnego oraz dla gruzińskich dążeń w dziedzinie handlu morskiego; ponownie wzywa do natychmiastowego i bezwarunkowego wycofania sił rosyjskich z gruzińskich regionów Abchazji i Cchinwali/Osetii Południowej;

54. wzywa do wprowadzenia ukierunkowanych środków ograniczających wobec osób odpowiedzialnych za łamanie praw człowieka na terytoriach okupowanych w oparciu o precedensy, takie jak „lista Otchozoria-Tatunaszwili” z 2018 r.;

55. ponownie podkreśla, jak ważne są działania misji obserwacyjnej UE w Gruzji (EUMM) na rzecz rozwiązania konfliktów, monitorowania sytuacji w zakresie praw człowieka oraz wspierania społeczności dotkniętych konfliktem; zdecydowanie potępia ciągłe

uniemożliwianie przez Federację Rosyjską dostępu tej misji do okupowanych regionów Gruzji, jak również wcześniejsze akty zastraszania wobec obserwatorów EUMM, w tym bezprawne zatrzymania i inne incydenty związane z groźbami i ingerencją w pracę misji; jest zdania, że należy zintensyfikować widoczne i publiczne działania w ramach realizacji mandatu EUMM poprzez zwiększenie wsparcia i zapewnienie dodatkowego personelu oraz szerzej je nagłaśniać, ponieważ w znacznym stopniu przyczyniają się one do umocnienia zaangażowania UE w regionie i ujawniają agresywne taktyki Rosji, które od czasu wojny z Gruzją w 2008 r. nieustannie przynoszą śmierć, cierpienie i niestabilność w regionie;

°

° °

56. zobowiązuje swoją przewodniczącą do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, wiceprzewodniczącej Komisji / wysokiej przedstawicielce Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa, Komisji, rządom i parlamentom państw członkowskich, Radzie Europy, Organizacji Bezpieczeństwa i Współpracy w Europie, prezydentce Gruzji Salome Zurabiszwili, a także władzom de facto Gruzji.